

nogle ganske fornuftige og afbalancerede afgrænsninger for, hvornår frameldingsmodellen kan finde anvendelse. Det er klart, og det har jo også været regeringens udgangspunkt, at frameldingsmodellen kun kan anvendes, når det er klart, at kravene på grund af deres ringe størrelse i almindelighed ikke kan forventes fremmet ved individuelle søgsmål. Det er præciseret, at retten normalt kun kan give tilladelse til at anvende frameldingsmodellen, når det enkelte krav ikke overstiger ca. 2.000 kr., og jeg synes altså, det er meget væsentligt, at der er kommet en klar afgrænsning af, hvornår denne model, som jo er mere vidtgående, kan finde anvendelse.

Omvendt vil jeg sige til Dansk Folkeparti, at jeg mener, det er nødvendigt også at have en frameldingsmodel, så vi får dækket den svage forbruger ind. I tilfælde af små pengekrav er forbrugeren måske ikke opmærksom på, at f.eks. en bank har snydt med et gebyr på 100 kr. eller lignende, og her synes jeg ikke, det er retfærdigt, at der er folk, der, på grund af at de måske ikke holder avis eller ser tv, afskærer sig selv fra at kunne være med.

Som jeg også allerede har sagt i mit svar til fru Karen Hækkerup, har vi også lavet den afgrænsning, at det alene er Forbrugerombudsmanden, der kan være grupperepræsentant i sådanne gruppesøgsmål. Dermed er der også sikkerhed for, at sagsbehandlingen er underlagt et almindeligt saglighedskrav, og det synes jeg er meget vigtigt at fremhæve.

Til fru Elisabeth Geday vil jeg også sige tak for en, synes jeg, meget flot tale med en meget, meget god indledning med eksempler på, hvorfor det faktisk er nødvendigt at indføre gruppesøgsmål i dansk ret.

Kl. 13.10

Fru Elisabeth Geday problematiserede, og det var der også flere andre som gjorde undervejs, at det altså kan koste noget at tabe en retssag. Der er en risiko forbundet med det, det er jeg klar over, men jeg tror bare, at vi i hvert fald vil opleve krav om adskillige sager, hvis det var omkostningsfrit, såfremt man tabte dem. Jeg tror ikke, det var det, fru Elisabeth Geday helt præcist mente, men jeg vil sige, at vi i hvert fald har gjort det til en del af lovforslaget at prøve at præcisere, hvor store omkostningerne kan blive for den enkelte, hvis man taber sagen. Men det kan vi jo arbejde videre med under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan forstå på hr. Poul Henrik Hedeboe, at også SF støtter forslaget, og det er vi glade for, for SF er faktisk dem, jeg først har hørt foreslå gruppesøgsmål anvendt. Jeg er glad for den positive indfaldsvinkel til forslaget. Jeg hørte også, at hr. Poul Henrik Hedeboe har visse betænkeligheder ved den frameldingsmodel, som regeringen har peget på, ikke mindst at beløbsgrænsen går op til 2.000 kr., og at det alene er Forbrugerombudsmanden, der kan være grupperepræsentant. Vi må under udvalgsbehandlingen besvare spørgsmål, også om hvad der mere dybgående ligger til grund for regeringens valg og fravalg, og jeg håber i hvert fald på, at et bredt flertal ender med at kunne stemme lovforslaget igennem, fordi det er et meget stort fremskridt for forbrugerne og med henblik på at sikre mere konkurrence.

Fru Line Barfod havde lidt af de samme betænkeligheder, som jeg lige har redegjort for, og så rejste fru Line Barfod – man kan næsten sige på vanlig vis, for fru Line Barfod befinder sig jo også ude i den virkelige verden – de praktiske problemer, der bl.a. er med hensyn til forsikringer og retshjælp osv. Det vil jeg foreslå at vi ikke trætter Folketinget med en teknisk gennemgang af, men jeg medvirker naturligvis meget gerne til, at vi får det ordentligt belyst under udvalgsarbejdet.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg er glad for, at der på trods af uenighed om nogle af punkterne alligevel tegner sig en meget bred opbakning til, at gruppesøgsmål indføres som en ny måde at føre retssager på i Danmark.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at stille ministeren et lidt åbent spørgsmål.

Det er jo sådan, at i kraft af, at Forbrugerombudsmanden nu skal varetage håndhævelsen af prismærkningsloven og varetage gruppesøgsmål, får han nogle nye opgaver. Indtil videre har Forbrugerombudsmanden fået i størrelsesordenen 14 årsværk mere – det er i hvert fald ret behersket – til at styrke sin indsats for at få den eksisterende forbrugerlovgivning beskrevet og håndhævet, og hvilke tanker gør ministeren eller regeringen sig om at styrke Forbrugerombudsmandens ressourcer og hans mulighed for rent faktisk at være grupperepræsentant i en række søgsmål?